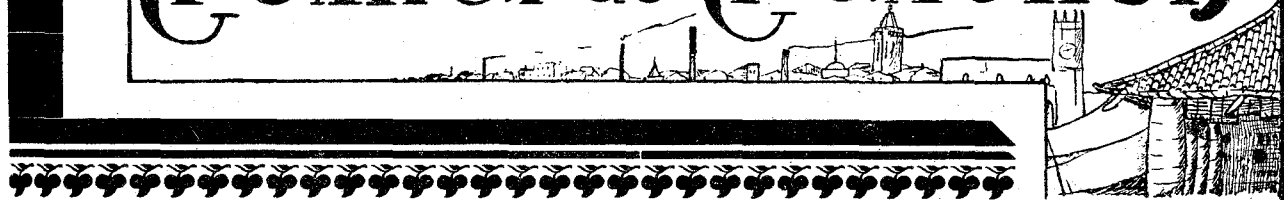

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

Al marge de les perturbacions socials

La nota sobressortint del passat mes de Gener ha estat la pseude revolució social, provocada pels elements que segueixen les inspiracions del grup minoritari conegut amb el nom de la F. A. I.

Durant unes hores, alguns pobles de les conques del Llobregat i del Cardener han viscut les convulsions i inquietuds provocats per aquells elements, que sense un ideal concret, prestigi ni competència, han confós lamentablement el règim de llibertat de la República, amb el desordre i la desorganització de la marxa normal del treball.

Emprant aquest procediment legal —i justificat en algunes ocasions— com és la vaga, i valent-se del seu caràcter, aparent més que real, de defensors de la classe obrera, els dirigents de l'organització anarquista, han volgut donar una mostra de la força llur, i els pobles de Fígols, Cardona, Súria, Berga i altres, han vist onejar banderes rojes i negres, i sentir proclamar una República social qual alcanç i significació ni molts dels seus propugnadors comprenen.

Despreciant l'actual engranatge social, però sense capacitat per inventar-ne un de nou, ni prou intel·ligència per imposar-lo per mitjans legals, no parlen a aquests sectaris, ni de procediments democràtics, ni del sentit liberal de respectar el dret dels altres, perquè negatiu com és gaire bé tot el seu programa, no accepten aquells principis que avui per avui, tenen la solidesa que els dóna el reconeixement mundial.

Posats contra la societat, al marge de la llei, les seves idees, que exposades i defensades en deguda forma, podrien ésser sinó simpàtiques respectades, pels seus procediments d'aplicació, fan no puguin ésser ni considerades, ni els seus propagandistes mirats amb la deferència que es mereixen els que defensen una idea —equivocada o justa— amb la base de la més absoluta bona fe.

Però a més, aquests revolucionaris perpètuos han de merèixer blames de tota persona culta, perquè es valen de l'engany per la consecució dels seus fins; a l'enrolar en les organitzacions sindicals, moltes vegades per coaccions, a la classe obrera, a la que han fet creure que estava desemparada, no explicant-li l'abast de l'intervenció de l'Estat per la seva protecció, no els diuen que aquestes organitzacions sindicals tenen una finalitat de transformació social, precisament, per procediments expeditius i injustos.

No diuen als obrers, que el que ells persegueixen és, en el millor dels casos, l'implantació d'un règim comunisme llibertari, que si bé és cert que desapareixeria la desigualtat social, es canviaria, morts els estímuls, en l'igualtat en la misèria, com és el dolorós exemple que estem presenciant de la Rússia soviètica.

Però en el moment actual, si examinem l'assumpte des del punt de vista polític, encara ha de merèixer més censures aquesta actitud anàrquica; acabem de canviar un règim, que malgrat de queixar-se'n no ha-